

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/408/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612211136  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612211136.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu O. O., N. U., P. XXXX/XX, právne zast. Mgr. Tomášom Adamcom, advokátom, AK, Sp. Nová Ves, Levočská 3, proti žalovaným 1/ M. O., X/ O.. M. O., F. M., V. X/ S. O., F. G., S. N. U., P.F. XXXX/XX, právne zast. JUDr. Elenou Penxovou, advokátkou AK Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 5, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 11C/63/2012-29 z 20.septembra 2012

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil povinnosť žalobcovi, aby zaplatil žalovaným v 1., 2. a 3. rade k rukám ich právnej zástupkyne trovy konania vo výške 309,17 € do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 28.6.2012 podal žalobca návrh, v ktorom žiadal, aby súd určil, že nehnuteľnosť - stavba - dom so súp. č. 1880, ktorý je postavený na pozemku parcel reg. "C" evidovaných na katastrálnej mape parcelné č. 8167 o výmere 801 m<sup>2</sup>,. druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, zapísaných na LV XXXX, okres Levoča, Obec Levoča a k.ú. U., evidovaný Katastrálnym úradom v Prešove, Správou katastra v Levoči, patrí do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, pričom žalobca a žalovaná v 3. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi podielu vo výške 1/2-polovica k citovaným nehnuteľnostiam a žalovaný v I. rade a žalovaná v 2. rade sú taktiež bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo výške ?-polovica k citovaným nehnuteľnostiam a žiadal, aby súd vyslovil, že právny úkon - kúpna zmluva spísaná formou notárskej zápisnice dňa 22.2.2006 sp. zn. N50/2006, Nz 6843/2006, NCRIs 6804/2006 na notárskom úrade v Levoči, u JUDr. Eriky Lukáčovej, notárky so sídlom Štúrova 6, Levoča, je absolútne neplatným právnym úkonom. Naliehavosť právneho záujmu na určovacej žalobe videl v tom, že je osobou vyššieho veku, majúcou zdravotné problémy. Návrh odôvodnil tým, že dňa 22.2.2006 došlo medzi účastníkmi konania k uzavretiu kúpnej zmluvy u notárky JUDr. Eriky Lukáčovej, kde on a žalovaná v 3. rade vystupovali ako predávajúci, pričom on zastupoval pri predmetnom právnom úkone i svojho syna, L.. O. O. a na strane kupujúcich vystupovali žalovaní v I. a 2. rade. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod nehnuteľností zapísaných v k.ú. U., na LV č. XXXX, XXXX, V. XXXX, ktoré patrili do jeho výlučného, podielového i bezpodielového spoluvlastníctva. On nemal záujem predať celý dom, iba jeho polovicu, čo pred uzavretím zmluvy vyhlásil aj pred svojimi deťmi. Argumentoval, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovanými 1,2 došlo na základe neplatne uzatvorenej kúpnej zmluvy, pretože on nemal možnosť sa s predmetom citovanej zmluvy oboznámiť,

vôbec nevedel či zmluva obsahuje jeho skutočný prejav vôle. Žalobu odôvodnil o ustanovenie § 49a Obč. zákonníka s tým, že bol uvedený všetkými zúčastnenými osobami do omylu. V priebehu konania po obdržaní vyjadrenia zo strany právnej zást. žalovaných, žalobca rozšíril dôvod neplatnosti žaloby. Poukázal na ustanovenie § 39 Obč. zákonníka s tým, že konanie žalovaných účastníkov bolo v rozpore s dobrými mravmi a to konkrétne konanie, ktorým v jeho prospech nebolo zriadené právo vecného bremena, ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľnosti, ale iba osobný záväzok žalovaných 1 a 2 umožniť jemu i manželke bezplatné doživotné užívanie rodinného domu s pozemkami. Uviedol, že v deň pohrebu jeho matky sa všetky jeho deti zišli u neho v izbe a dohadovali sa čo urobia s domom. Syn L.. O. O..

Súd citoval §§ 34, 38, 49a OZ, ďalej § 80 písm. c) O.s.p. a dôvodil, že predmetom tohto konania bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy spísanej formou notárskej zápisnice na Notárskom úrade JUDr. Eriky Lukáčovej v Levoči, N50/2006, Nz 6843/2006, NCRIs 6804/2006, zo dňa 22.2.2006 a určenie, že nehnuteľnosť - stavba - dom so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcel reg. "C" evidovaných na katastrálnej mape parcelné č. 8167 o výmere 801 m<sup>2</sup>,. druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, zapísaných na LV 4068, k.ú. U., patrí do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, pričom žalobca a žalovaná v 3. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2-polovica k citovaným nehnuteľnostiam a žalovaný v I. rade a žalovaná v 2. rade sú taktiež bezpodielovými spoluvlastníkmi spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2-polovica k citovaným nehnuteľnostiam.

Následne sa súd zaoberal vecnou legitimitáciou v prejednávanej veci. Okruh účastníkov konania vymedzuje procesné právo. To, kto je v konaní vecne legitimovaný (aktívne či pasívne), vymedzuje právo hmotné. Poučenie účastníka o vecnej legitimitácii je teda poučením hmotnoprávnym, kým súd v zmysle § 5 O.s.p. má povinnosť poučovať účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach. Poučenie o hmotnom práve nie je súd povinný, ani oprávnený poskytnúť. Procesnoprávne poučenie žalobcovi i žalovaným poskytnuté súdom bolo a to i napriek skutočnosti, že podľa odseku 2 citovaného ustanovenia O.s.p., túto povinnosť súd minimálne vo vzťahu k žalobcovi, keďže tento bol v konaní zastúpený advokátom, nemal, a súdi zistil, že v konaní nevystupoval ako účastník konania (bez ohľadu na to či v pozícii žalobcu alebo žalovaného) ten, kto má hmotnoprávny vzťah k prejednávanej veci, a to syn žalobcu L.. O. O. O., ktorý bol účastníkom kúpnej zmluvy zo dňa 22.2.2006, ihneď po tomto zistení existoval v konaní dôvod a to nedostatok vecnej legitimitácie pre ktorý bolo nutné žalobu zamietnuť. Zároveň bol súd toho názoru, že žalobca nemá ani aktívnu legitimitáciu, žiadať určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pre svoju manželku, ktorá je žalovanou v 3. rade. a ktorá v rozpore s tvrdením žalobcu, platnosť predmetnej zmluvy potvrdzuje a určenie vlastníckeho práva vo svoj prospech odmieta. Podľa názoru súdu nie je daná ani aktívna legitimitácia žalobcu na podanie určovacej žaloby bez manželky, pretože jej výsledkom má byť prikázanie nehnuteľností do BSM, teda vzhľadom k tomu, keďže sa nejedná o bežnú vec, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí, sú manželia oprávnení a povinní iba spoločne a nerozdielne.

Pri absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, ktorou začal žalobca argumentovať potom, čo bola žalovanými vznesená námietka premlčania, právny úkon postihnutý absolútnou neplatnosťou nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému. Súd, prípadne iný orgán, musí na túto neplatnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Súd sa zaoberal aj touto skutočnosťou, avšak z vykonaného dokazovania a ani zo žalobcom uvedených dôvodov / nezriadenie práva vecného bremena a umiestnenia dosiek v spálni žalobcu/ nebolo možné dospieť ani k záveru, že kúpna zmluva je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Skutočnosť, ktorou argumentuje žalobca, že v zmluve bol dohodnutý iba osobný záväzok žalovaných 1,2, spočívajúci v umožnení bezplatného doživotného užívania domového majetku z LV XXXX, G.Ú.. U. žalobcovi a žalovanej v 3. rade a nie právo vecného bremena v tomto znení, v žiadnom prípade súd nemohol vyhodnotiť ako konanie žalovaných 1,2 v rozpore s dobrými mravmi. Ide síce o dve možné alternatívy riešenia situácie, avšak výber niektorej z nich spočíva výlučne na vôli zmluvných strán. Osobný záväzok, tak ako bol formulovaný v bode V predmetnej zmluvy, je riadne vymožitelným právom, takže je žalobcom, ak sa domnieva, že došlo k jeho porušeniu, riadne vynútitelným. Z výpovede žalovaných 1,2 však vyplýva, že títo sa nebránia ani zriadeniu vecného bremena doživotného užívania predmetných nehnuteľností. Čo sa týka umiestnenia dosiek v spálni žalobcu, tento argument žalobcu súd považoval

za irelevantný, pretože dôvod absolútnej neplatnosti musí existovať už v okamihu, kedy k právnomu úkonu, teda k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo t.j. 22.2.2006, nemôže nastať až následne po uplynutí niekoľkých rokov a po zhoršení vzťahov medzi účastníkmi konania, a súd ďalej poukázal na skutočnosť, ktorú si žalobca pravdepodobne neuvedomil, že ak by došlo k určení neplatnosti predmetného právneho úkonu, plnenie prijaté žalobcom resp. prostredníctvom neho, jeho deťmi by bolo bezdôvodným obohatením, ktoré sa musí vydať podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, a keďže žalovaní 1, 2 do nehnuteľností investovali nemalé množstvo vlastných finančných prostriedkov (podľa ich vyjadrenia cca 30 tis. Eur), teda investovali by za takejto situácie do cudzej veci, mali by právo domáhať sa vydania tohto bezdôvodného obohatenia, aj z toho vychádzal súd.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. a priznal žalovaným ich náhradu vo výške 309,17 € zo strany žalobcu, tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. a to z odmeny za 3 úkony právnej služby po 58,69 € v zmysle § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky, zvýšenej podľa § 13 ods. 3 vyhlášky o 1/3-inu teda o 19,56 €, spolu za 1 úkon po 78,25 €, spolu 234,75 € (príprava a prevzatie sporu, vyjadrenie k žalobe zo dňa 13.8.2012, účasť na pojednávaní dňa 20.9.2012), 3x režijný paušál po 7,63 €, t.j. 22,89 €, spolu s 20%-tnou DPH 51,53 €.

Z ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov a Ústavného súdu SR vyplýva, že pre základ výpočtu náhrady trov právneho zastúpenia sa primerane použijú kritéria na výpočet súdneho poplatku podľa ustanovení Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Spoločné poznámky k položkám 1,2 bod 1 určujú, že pri návrhu na určenie či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, sa poplatok vyrubí podľa písmena b týchto položiek, t.j. ak predmet konania nemožno ceniť peniazmi, niet dôvodu pre účely vyrubovania súdneho poplatku považovať určenie vlastníckeho práva či určenie neplatnosti zmluvy za predmet konania, ktorý je neoceniteľný, preto aj súd rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na náhradu trov konania a to súdneho poplatku z návrhu, aj keď bol žalobca v spore neúspešný, pretože tomuto bolo uznesením tunajšieho súdu 8C 126/2011 - 9, zo dňa 6.9.2011 priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Vo včas podanom odvolaní žiada žalobca zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to so zreteľom na § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Celé konanie trpí procesnoprávnymi vadami, majúcimi povahu neústavného a nespravodlivého postupu súdu prvého stupňa. Súd nedostatočne vykonal dokazovanie a potom nesprávne túto vec právne posúdil.

Preto sú dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p., keď súd neskúmal podmienky predmetného súdneho konania ohľadne pasívnej legitímácie, žaloba bola ako právna vec postihnutá procesnoprávnou vadou, žalobcoví sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ďalším účastníkom konania totiž mal byť L.. O. ako syn žalobcu, ktorý podpisoval zmluvu u JUDr. Lukáčovej, aplikácia § 100 ods. 1 O.s.p. nebola dodržaná zo strany súdu, o trovách konania rozhodol tiež nesprávne. Súd sa nezaoberal absolútnou neplatnosťou napadnutého právneho úkonu, mal to tak urobiť z moci úradnej, v rámci dôkladného a dôsledného dokazovania. V rozpore s konaním súdu z úradnej moci boli tieto návrhy zamietnuté a súd nevyvinul žiadnu, ani len najmenšiu zákonnú snahu tejto namietanej absolútnej neplatnosti sa venovať, a to ako orgán verejnej veci.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaní navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny, odvolanie je neopodstatnené, pri potvrdení rozsudku je treba zaviazat' žalobcu zaplatiť žalovaným trovy 105,48 €, okrem toho dôvod neplatnosti podľa § 49a OZ, ktorej neplatnosti sa v žalobe žalobca domáhal spôsobuje iba relatívnu neplatnosť právneho úkonu a žalovaní vzniesli námietku premlčania a preto názor súdu, že nárok žalobcu je premlčaný, je správny, námietka bola dôvodná. Aj absolútnou neplatnosťou kúpnej zmluvy sa zaoberal súd (§ 39 OZ), ktorú neplatnosť žalobca odôvodnil tým, keď právny úkon bol urobený v rozpore s dobrými mravmi (nezriadenie vecného bremena a umiestnenie dosiek v spálni žalobcu. Aj touto skutočnosťou a správne sa zaoberal súd a zákonne vyhodnotil dokazovanie, nakoľko nebolo preukázané, že kúpna zmluva je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, výstižné a presvedčivé, nie je potrebné k nim nič doplniť, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo sa v ňom iba opakujú skutočnosti, ktoré boli uvádzané už v konaní na súde prvého stupňa a na ktoré vzal súd zreteľ.

Žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, na čom - ako už bolo uvedené - nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom a to v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, lebo príčinou nesprávnych skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, ide tu o situáciu keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula a nie je v danej veci ani logický rozpor v hodnotení dôkazov príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p., preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa dospel k úplným skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď z obsahu spisu je nesporné, že na č.l. 1 až 4 je žaloba, žalobca zastúpený advokátom Advokátskej kancelárie neuviedol všetkých účastníkov

dotknutej kúpnej zmluvy a ďalej z obsahu žaloby vyplýva, že ku kúpnej zmluve došlo dňa 22.februára 2006 (č.l. 2 žaloby), teda aj záver súdu prvého stupňa o práve dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktoré právo podlieha premlčaniu a premlčacia doba je trojročná podľa § 101 Obč.zák. je správny (pozri aj rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/187/2006, publikovaný ZSP 1/2008, Zo súdnej prace). Okrem toho už z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie v prejednávanej veci, keď okruh účastníkov konania vymedzuje procesné právo, nik nebránil žalobcovi, aby z dôvodu aktívnej legitímácie vystupoval ako žalobca aj L.. O. O..

Okrem toho z hľadiska nedostatku aktívnej legitímácie s poukazom na § 90 O.s.p., zák.č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (tzv.prvá definícia účastníkov), ustálená súdna prax dôvodí, že nedostatok podmienok konania nemožno zamieňať s vadami návrhu na začatie konania a účastníkmi konania o neplatnosť zmluvy a o určenie existencie vecného bremena musia byť všetci tí, o ktorých práva či povinnosti v tomto konaní ide, nedostatok účasťenstva v konaní nemôže byť nahradený jednostranným prehlásením o súhlase s vedením sporu (R/42/96 rozhodnutie NS ČSSR, a strana 295 definícia účastníkov konania autorov Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, rok vydania 2003). Napokon pri nedostatku aktívnej či pasívnej legitímácie, ak žalobca bol zastúpený advokátom, nič nebránilo žalobcovi, aby sa skôr staral o svoje práva, resp. strážil svoje práva, lebo vychádzať z dôležitej zásady občianskeho súdneho konania, vyjadrenej ako iura „vigilantibus“ (§ 1, § 3, § 5 a § 6 O.s.p.). Z tejto zásady okrem iného vyplýva priama závislosť ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov od ich aktívneho uplatňovania práv, teda skutočnosti, ktorú akceptuje aj judikatúra nášho ústavného súdu, pozri aj nález II.ÚS/537/2011 z 19.4.2012 (keď ústavný súd rozhodoval o sťažnosti namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vo veci sp. zn. 5Co/12/2001 Krajského súdu v Košiciach).

Rozsudok je vecne správny a preto bol potvrdený podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania so zreteľom na podané vyjadrenie k odvolaniu rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď vychádzal zo zásady úspešnosti a náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo účastníci konania sú príbuzní v priamom rade a aplikácia § 142 ods. 1 O.s.p. by prichádzala do úvahy, ak by vo vyjadrení k odvolaniu žalovaní v 1., 2.a 3.rade uviedli svojou právnou zástupkyňou niečo nové, novú skutočnosť alebo nový procesný návrh, čo sa však nestalo.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.